

Revoluția Franceză reprezintă punctul nostru de plecare datorită faptului că acesta este primul eveniment în care izbucnesc cu toată forța ideile moderne. Din acest motiv va trebui să o abordăm dintr-un unghi diferit față de majoritatea istoriilor despre această revoluție.

Când citești aceste istorii convenționale, revoluția pare a fi făcută de oameni bine intenționați, dar care s-au amestecat, uneori, cu niște fanatici. Contextul istoric s-a schimbat, pericolele externe au determinat o schimbare de planuri și întregul plan nu a ieșit așa cum ar fi trebuit. Din această pricină idealistii erau cumva frustrați și au trebuit să revină și să o ia de la capăt.

Dacă ne uităm, însă, la cum s-au desfășurat în realitate evenimentele istorice, observăm că această perspectivă schițată mai sus este foarte naivă. Lucrurile nu au stat deloc astfel. Ceea ce nu înseamnă că fiecare eveniment singular a fost rezultatul unei conspirații deoarece au existat multe alte motive – au fost mulți oameni care doreau să preia ei puterea, să ucidă pe alții – și multe drumuri lăturalnice în care revoluția s-a împotmolit după care s-a întors la principalul său obiectiv. Așadar, trebuie să privim, după cum am spus, la esența diverselor schimbări care survin, și să urmărim firul comun care apare în toate evenimentele revoluționare.

Atunci când discutăm revoluția există o carte ca un manual. Este scrisă de o persoană care a fost în Paris în timpul Revoluției, în anii 1790 și a scris despre evenimente în 1797, cred. Noi avem în față ediția din 1818, iar cartea se numește „Memorii pentru a sluji la istoria iacobinismului”. Autorul este Abatele Barruel.

Cartea este foarte valoroasă deoarece autorul ei s-a aflat în mijlocul evenimentelor când febra lor era în toi. Abatele se confrunta cu același tip de gânditori de care ne izbim noi astăzi și care susțin că totul a fost un experiment nobil dar care nu reușit. El a făcut foarte multe cercetări pe texte – vom vedea ce fel de texte erau – și demonstrează că există un fir comun care străbate Revoluția. Nu este nimic întâmplător. Multe dintre evenimentele pe care astăzi istoricii și oamenii le consideră întâmplătoare, Barruel arată că au fost planificate. În sprijinul tezelor sale aduce texte. Voi citi un fragment din introducerea sa la carte pentru a pune în evidență abordarea sa. „Sub catastrofalul nume de iacobini (radicali care au preluat imediat controlul Revoluției) a apărut în primele zile ale Revoluției Franceze o sectă care învăța că toți oamenii sunt egali și liberi. În numele aceste egalități și al acestei libertăți anarhice, călcau în picioare altarele și tronurile. În numele aceleiași egalități și al aceleiași Libertății, chemau toate popoarele să treacă la dezastrele revoltei și la ororile anarhiei. De la primele momente ale apariției sale, această sectă s-a bazat pe o forță de 300.000 de oameni, susținuți de două milioane de arme pe care le puteau pune în funcțiune în toată Franța, arme ca torțe, sulite, topoare și toate celelalte lovituri de trăsnet ale revoluției.”

Cursul de Supraviețuire Ortodoxă - Revoluția Franceză (2)

Scris de Pr. Serafim Rose

Marti, 10 Noiembrie 2020 12:33

„Sub auspiciile acestei secte, din cauza acțiunilor, impulsurilor, influenței și deciziilor sale au fost comise toate marile atrocități care au inundat cu sângele episcopilor, al preoților, al aristocraților, al bogaților, al cetățenilor indiferent de rangul lor, indiferent de vârstă și sex, un mare imperiu. Tocmai din cauza acestor oameni regele Ludovic al XVI-lea, regina, soția sa, alături de sora regelui, prințesa Elisabeta, zdrobiți de mârșăvia și infamia la care au fost supuși de-a lungul unei lungi captivități, au fost asasinați pe eșafod. Toți ceilalți suverani ai lumii au fost amenințați cu emfază că vor avea aceeași soartă. Din cauza acestor oameni Revoluția Franceză a devenit ciuma Europei, terorizând puterile care s-au unit în deșert pentru a pune capăt avansului acestor armate revoluționare, mai numeroase și mai devastatoare decât invazia vandalilor.”

„Așadar, cine erau acești oameni apăruți, ca să zicem așa, din măruntaiele pământului, cu dogmele și trăsnetele lor, cu toate proiectele lor, cu toate mijloacele lor, și cu toată determinarea de a fi cât mai sângeroși. Ce este această sectă devoratoare?...”

„Care ar putea fi școala lor și cine ar putea fi stăpânii lor? Care sunt planurile lor următoare? Dacă va înceta această Revoluție Franceză, va sfârși ea în cele din urmă să mai chinuie pământul, să asasineze regi și să fanatizeze popoarele?”

„I-am văzut cum încercam să-i convingă pe oameni că toată această organizație conspirativă și revoluționară nu este decât o plăsmuire a imaginației, asta chiar înainte de revoluție. Pentru acești oameni, toate relele Franței și toată teroarea Europei se succed una după alta, fără nicio cauză între ele, legate de circumstanțe neprevăzute, imposibil de prezis. Pentru ei este inutil a căuta conspirații și agenți care au pus la cale conspirații și care au ghidat desfășurarea evenimentelor. Actorii care conduc astăzi nu știu de planurile celor dinaintea lor. Iar cei care vor veni după ei vor fi, de asemenea, ignoranți față de planurile predecesorilor lor.”

„Mânați de aceste opinii neadevărate, plini de asemenea prejudecăți periculoase, acești așa-zii observatori vor spune degrabă diverselor popoare: nu e cazul să vă mai tulbure Revoluția Franceză. E un vulcan care a erupt fără ca cineva să știe unde a fost pregătit. Dar se va consuma cu toată energia sa pe contra-forțele care au răsărit. Ați anunțat că – datorită unor cauze necunoscute în climatul vostru, datorită unor elemente mult mai puțin susceptibile de a izbucni, datorită unor legi mult mai în acord cu specificul vostru, averea publică fiind mai sigură – nu veți împărtăși soarta Franței. Așadar, nu aveți de ce să vă temeți. (Iar dacă într-o zi veți fi nevoiți să luați parte la revoluție, în zadar veți căuta să o evitați. Coincidența și fatalitatea circumstanțelor vă vor înghiți împotriva dorinței voastre.)”

„Am în mâinile mele amintirilor unui fost ministru al lui Ludovic al XVI-lea care a fost întrebat despre cauzele acestei Revoluții, mai specific despre principalii conjurați pe care ar fi bine să-i știm și despre planul conspirației. Am citit cum el declară că ar fi inutil a căuta fie indivizi fie societăți care ar fi putut plănui distrugerea tronului și a altarului, sau care să fi pus la cale un plan conspirativ. Sărmanule Monarh! Când tocmai cei care trebuiau să te păzească nu știu nimic nici de nume nici măcar de existența unor dușmani de-ai tăi și de-ai poporului tău, nu este deloc surprinzător că tu și poporul tău veți fi fost victimele lor...”

„... Noi o vom spune: în această Revoluție Franceză, totul, inclusiv cele mai abominabile crime a fost prevăzut, planificat, conceput, hotărât, decretat. Totul a fost consecința celei mai adânci mârșăvii, din moment ce totul a fost planificat și dus la îndeplinire de acei oameni care, ei singurii, aveau știința conspirațiilor deprinsă în societățile secrete, și care au știut cum să-și aleagă și să accelereze momentele favorabile planurilor lor.”

„Dacă, în decursul acestor evenimente zilnice apar unele condiții care par a nu fi rezultatul unei conspirații, există cu toate acestea o implicare a agenților secreți care vor face apel la aceste

evenimente, vor ști cum să profite de ele și le vor direcționa către principalul lor obiectiv. Toate aceste condiții pot servi la fel de bine ca pretext și ocazie, dar marea cauză a Revoluției, a crimelor sale în masă, a atrocităților sale de amploare, va fi întotdeauna independentă de aceste circumstanțe întâmplătoare. Iar această mare cauză există în interiorul conspirațiilor plănuite cu mult timp în urmă.”

„Dezvăluind obiectivul și întinderea acestor conspirații sunt nevoit să înlătur o greșeală chiar mai periculoasă. Există o iluzie fatală printre aceia care pot altfel să pice lesne de acord că această Revoluție Franceză a fost planificată. Ei nu se sfiesc să adauge că autorii originali aveau intenții care trebuiau musai să conducă la fericirea și primenirea imperiilor. Dacă au rezultat nenorociri mari acest lucru se datorează dificultăților considerabile pe care le-au întâmpinat și mai mult, nu poți primi un popor mare fără tulburări mari. Însă la urma urmei, aceste furtuni nu sunt veșnice: valurile se vor calma și liniștea se va reîntoarce. Atunci, popoarele uluite, în loc să se teamă de Revoluția Franceză, o vor imita ținându-se tare de principiile sale.”

„Liderii iacobinilor se străduiesc mai presus de orice să convingă lumea de acest greșeală. Această explicația a fost oferită ca primul dintre articolele revoltei acelei găști de constituționaliști, care se uită în continuare la decretele lor privind drepturile omului ca la o capodoperă a dreptului public și care încă mai au speranța că vor vedea cândva întregul univers înnoit de această rapsodie politică. Explicația aceasta a fost servită tuturor acelor a căror credulitate stupidă, cu toate bunele lor intenții, au văzut doar un ghinion necesar în ororile lui 10 august și în masacrul din doi septembrie”, despre care vom discuta mai încolo. „Explicația le este servită tuturor acelor care chiar și astăzi sunt liniștiți cu cele 300 sau 400 de mii de asasinate, cu milioanele de victime ale războiului, cu foametea, cu ghilotina și cu toate tribulațiile revoluționare pe care le-a plătit Franța. Toți cei care cred în această explicație cred că depopularea imensă și toate aceste orori au condus în cele din urmă la o ordine mai bună a lumii.”

„Contra acestei false speranțe, contra tuturor presupuselor intenții bune ale sectei revoluționare, eu voi face cunoscut adevăratele planuri și conspirațiile puse la cale pentru îndeplinirea lor. Voi vorbi deoarece adevărul trebuie spus așa cum trebuie în cele din urmă și pentru că am obținut toate dovezile. Revoluția Franceză a fost ceea ce a trebuit să fie conform duhului acestei secte. Tot răul pe care l-a făcut a fost nevoită să-l facă. Toate crimele și toate atrocitățile au fost rezultatul necesar al principiilor și sistemelor sale. Voi spune chiar mai mult: departe de a pregăti un viitor luminos cândva, Revoluția Franceză reprezintă doar una dintre încercările acestei secte. Conspirațiile sale vizează întreaga lume. Dacă printre cititorii noștri se află unii care ajung la concluzia: secta iacobinilor trebuie eliminată sau altfel întreaga societate va fi distrusă, iar guvernele noastre de pe tot cuprinsul lumii, fără excepție, vor fi cuprinse de convulsii, vor fi dărmate, vor trăi masacre și anarhie infernală exact ca în Franța, atunci voi răspunde că exact astfel stau lucrurile. Fie abolim complet secta fie trebuie să ne așteptăm la un dezastru universal.”

„Ceea ce iacobinii au distrus înainte vor distruge din nou. În penumbră își vor urmări marele obiectiv al conspirațiilor lor. Cu ajutorul unor noi dezastre vor învăța popoarele lumii că toată Revoluția Franceză a fost doar începutul disoluției universale pe care îl are ca plan această sectă.”

„S-a văzut demența, furia și ferocitatea legiunilor sectei. Se poate recunoaște cu ușurință imediat că acestea au fost instrumentele tuturor crimelor, devastărilor și atrocităților din Revoluția Franceză. Însă se știe prea puține despre stăpâni, despre școala urmată, despre

Cursul de Supraviețuire Ortodoxă - Revoluția Franceză (2)

Scris de Pr. Serafim Rose

Marti, 10 Noiembrie 2020 12:33

---

făgăduielile făcute și despre planurile sălbatice pentru ceea ce urmează.”

„Rezultatul tuturor acestor investigații și al tuturor dovezilor pe care le-am cules, mai presus de toate în arhivele iacobinilor și a primilor lor stăpâni, este acela că secta și planurile lor sunt în sine o alianță a unei triple secte, a unei triple conspirații, care a fost pusă la cale cu mult înainte de Revoluție și care completează în continuare pentru răsturnarea altarului, a tronului și în cele din urmă a întregii societăți.” Planul a fost deja trasat. Cele trei partide pe care Barruel le are în minte sunt filosofii, masonii și iluminatii.

„Ați crezut că Revoluția se va sfârși în Franța, însă revoluția din Franța este doar o primă încercare a iacobinilor. Iar făgăduințele, jurămintele și planurile iacobinilor acoperă Anglia, Germania, Italia și tot restul popoarelor la fel cum s-a întâmplat cu Franța.”